

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

Sacramentis aliquam irreverentiam committat.
Patrit. n. 72.

CONFERENTIA XXXII.

45. **D**ubitas *speculativè*, an pro hoc die sit indicium Jejunium, & consequenter etiam *practicè*, an hodie debeas abstinere à carnibus: quid faciendum?

RESOLUTIO: Ante omnia debes adhibere moralē diligentiam ad vincendum dubium illud, & ad veritatem cognoscendam; quam si deprehendere nequeas, ita ut dubium speculativum maneat, tutissimum est jejunare: quod si tamen tibi occurrit aliqua rationabilis causa vel modum non esse obligationem jejunandi, quia fore vides exemplum bonorum in contrarium, vel habes autoritatem viri fide digni, potes te resolvere ad manducandas carnes. *Ex Patrit. n. 74.*

CONFERENTIA XXXIII.

46. **I**ctum est jam sæpius, *in dubio melior est conditio possidentis*. Quid si possidens jam ab initio possessionis fuerit dubius, an res non sit aliena?

R. Ut in dubio melior sit conditio possidentis, debet possessio fuisse bona fide ante exortum dubium & hoc exorto tenetur possessor diligentem inquisitionem instituere, num res possessa sit obnoxia restitutio: quā factā si veritas non apparet, potest se practicē resolvere, licere sibi rem illam retinere, usurpare, absumere, alienare, non obstante dubio speculativo: & si postea Dominus rei compareat, ad nullam obligatur restitutio-

nem,

nem, nisi quod adhuc restat, vel quantum inde dicitur est factus. Ita communissima cum Sanchez. l. 2. de Matrim. Disp. 41. q. 2. Laym. Dian. &c. Ratio autem est: quia in tali casu secundum jura dubius non est spoliandus in foro externo: ergo neque in foro interno; quia forum internum externo conformari debet, quando forum externum non innititur falsæ præsumptioni, ut latè probat Sanch. cit. l. 1. de Matrim. Disp. 5. n. 20. atque

Hinc sequitur, si quis in tali dubio à bonæ fidei possessore rem sine autoritate judicis auferat, obligari ad restitutionem: Item si post matrimonium bona fide contractum superveniat dubium de illius valore, ob latentis alicujus impedimenti suspicionem, sic dubitans ante omnia tenetur adhibere moralem diligentiam ad inquirendam veritatem, & interea à petendo debito abstinere: & facta inquisitione, si dubium perseveret, potest & reddere, & petere debitum: ratio est; quia dubium superveniens bonæ fidei possessori obesse non debet: neque hic adest, periculum peccati, seu fornicationis formalis; quia esto matrimonium esset re ipsa nullum, tamen probabilis & invincibilis ignorantia in bonæ fidei possessore à peccato excusat. Porro si uterque conjux mala fide contraxit cum dubio impedimenti dirimentis, neuter poterit petere aut reddere debitum; quia jam neutri suffragatur possessio dubiæ fide incepta.

CONFERTIA XXXIV.

47. EX jure civili I. In bello. ff. de captivis postlimio reversi. In dubio non præsumitur factum,
Pars II. D sed